e-codices

significat. Io quecumque predicantur de essentia secundum conditionem rei absolute predicantur et de notione, quia non secundum modum significandi in quo differunt. Non, unum tamen bonum predicatur de notione, immensa, eterna et huiusmodi. Sed inter ea autem que important modum essentie vel persone spiralem illa nullo modo de altero predicantur que illum modum ex principali significato dant intelligere, ut distinguere, communicari. Sed que ex modo significandi tantum, ut illa que significant essentiam per modum operationis, ut creare, operatio non supponit et non forte, vel per modum inherentis, ut esse sapientem et huiusmodi, quia forte non inheret, vel per modum concreti et per se subsistentis, ut incarnatum, hec non predicantur de notionibus proprie, et secundum hoc iudica de proprietatibus.

ʌ Utrum omnia propria possint predicari de notionibus. Respondeo [dicendum] essentia, persona, notio predicantur de se invicem propter unitatem rei et eorum attributa que non determinant proprium modum unicuique illorum predicantur de unoquoque. Sed persona non nisi persona de persona et non notio de notione nec attributa que determinant proprium modum uni persone predicantur de alia. Sed non attributa que determinant proprium modum persone in quo est notio possunt predicari de ipsa notione. Unde non persona dicitur paternitas generat, quia paternitas dicit formam relatam que non est principium agendi. Sed reliquitur magis exactione. Sed forte persona de sua substantia producere.

1 Queritur utrum essentia sit idem re quod persona. Respondeo quod sic, probatur per sanctos magistrum in littera et hoc patet non simpliciter. Sed differunt autem ratione, propter differentem modum se habendi, scilicet non absolutum.

7 Utrum persona addat super essentiam. Respondeo non addit [absolutum et relatum] secundum rem, sed secundum rationem, scilicet respectum ad alterum, qui tamen non ponit in ea essentiam, sed circa suppositum eius. Sed non tamen ab essentia respectus ille differt re. Sed nec est compositionem facit in persona.

3 Utrum essentia predicari debeat de persona et econverso. Respondeo sic, ponendo scilicet quod est per modum ydemptitatis. Sed ponendo quod fit per modum inherentie, persona essentia de persona et non econverso, quia essentia se habet ad modum.

8 Utrum possint dici tres persone unius dei vel econverso. Respondeo secundum magistrum [formaliter] in littera quod non, quia nomina abstracta in genitivo construuntur in habitudine forme. Concreta autem non, unde bene dicitur tres persone unius essentie, sed non unius.

4 Utrum possit vel debeat fieri aliqua appropriatio in divinis. [di] Respondeo sic secundum sanctos. Non autem appropriantur attributa secundum rem, quia idem sunt, sed secundum rationem, quia sic differunt. Sed illa tamen que maiorem habent convenientiam cum proprio uni persone quam alteri, et non alii. Secundum d. 31 q. 3.

Utrum convenienter sit appropriatio potentie, sapientie et bonitatis. Respondeo tunc est ratio appropriationis, una propter assimilationem cum proprio illius persone, hoc est Richardus vel decentiam, quia potentia precedit sapientiam et utrumque bona voluntas. Alia est manifestatio intellectus quia per appropriata venitur in cognitionem propriorum. Tertia excludendo errorem, hanc magister in littera. 6

Utrum conveniat ad deum de deo transferre. Respondeo sic, ut [s. d. 31 q. 3] patet in sacra scriptura, et hoc secundum Dyonisium non per sensibilium manuductionem in cognitionem divinorum, et etiam ut secreta divinorum multorum velentur simplicibus ne errent et infidelibus ne irrideant. ʌ

A quibus rebus debeat fieri ad deum translatio. Respondeo non a significantibus aliquem defectum vel culpe vel miserie, nec dyaboli infirmiorum morum. Sed a significantibus conditionem nobilem et que non venit contra deum, sed similitudinarie, et frequentius a minus nobilibus nec ... bus, et hoc secundum Dyonisium propter occultationem divinorum secretorum infidelibus, et ne simplicibus detur errandi occasio, ne credat ad tale verum. 8

Queritur utrum in deo sit scientia. Respondeo sic large, scilicet [secundum dominum] vocando scientiam quamlibet cognitionem certam, quia proprie sapientia est, quia in eo omnis perfectio. Sed ipse operatur ex intentione finis. 1

Utrum connotet ad creaturam. Respondeo scientia dei generaliter non dicit respectum nec ad scibile quod potest esse vel deus vel creatura, quamvis tamen respectus non addit secundum rem in ipsa essentia. Sed scientia dei de creaturis illa connotat respectum ad creaturam, sed non ponit in creatura, quia cognitione. 7

Utrum scientia preteritorum in deo non appelletur [sicut enim cognoscit] memoria, sic scientia futurorum prescientia. Respondeo quia prescientia non dicit dependentiam a rebus futuris, sic nec memoria a preteritis. Sed solo et hoc in littera, quia scientia dei per comparationem ad res scitas innominatur, quia respectu omnium generaliter, scilicet eternorum et temporalium dei scientia. Sed respectu temporalium futurorum dicitur prescientia, sive bonorum sive malorum. Sed respectu bonorum autem tantum que sunt, scilicet ipse est causa, sic quod ad bonum non relatum dicitur predestinatio. Sed quod ad bonum celi causam generaliter sive de scilicet dicitur dispositio. Sed vel iam forte sic dicitur providentia, que consistit in regimine rerum, hoc in littera magister. Sed quod ad medium autem scientie sive dicitur sapientia. 3

Utrum dicatur univoce scientia nostra. Respondeo non nec est equivoce, quia non una essentia est participata per diversum esse in diversis suppositis, sed tamen aliqua convenientia est, quia utrobique certa est cognitio, unde analogice. 8

Utrum cognoscat alia a se. Respondeo non quod ad intellectum [d. s. per imitationem] intelligibilem sive per modum quod est species rei in intellectu, sic loquitur philosophus xi Methaphysice. Sed tamen omnia alia intelligit non intelligibilem ... ex de visibilibus. 4

Lizenz: CC-BY-NC – Aarau, Aargauer Kantonsbibliothek, MsWettF 15, f. 118r – Hugo Argentinensis; Guilelmus Rothwell (http://www.e-codices.ch/de/kba/WettF0015/118r)